

ΕΤΟΣ 64ov

3 Ιουλίου 2016

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 27 (3292)

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ

Ένα από τὰ κύρια χαρακτηριστικά τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου εἶναι ἡ ἐπιφύλαξη, ὁ δισταγμός, ὁ φόβος νὰ πάρει ἀποφάσεις. Κι αὐτό, βεβαίως, δέν ὀφείλεται στό ὅτι δέν ἐμπιστεύεται τόν ἑαυτό του. Ἀντιθέτως, ὁ ἀτομιστής ἄνθρωπος τοῦ 21ου αἰώνα ἔχει μεγάλη ἰδέα γιά τόν ἑαυτό του· κι ὅσο κι ἂν δέν τό ὁμολογεῖ, πρακτικά τόν ἔχει θεοποιήσει. Τότε, γιατί διστάζει; Γιατί δέν ἀποφασίζει, ἀλλῆλα παρατηρεῖ τήν ἐξέλιξη τῶν πραγμάτων; Ἀπό φόβο! Ἀπό φόβο μὴν τυχόν καί χάσει κάποια καλύτερη εὐκαιρία ἀπό αὐτήν πού τή δεδομένη στιγμή ἔχει μπροστά του. Διστάζει καί δέν ἀποφασίζει, μὴν τυχόν καί χάσει κάτι ἀνώτερο πού ἐνδέχεται νὰ προκύψει, ἢ ἀκόμη δέν ἔχει ἀντιληφθεῖ. Ἡ δυνατότητα τῶν ἐπιλογῶν πού προσφέρονται στήν ἐποχή μας εἶναι τόσο μεγάλη πού πλησιάζει τό ἄπειρο. Ἴσως, πρώτη φορά στήν ἱστορία ἡ ἀνθρώπινη ἐλευθερία, τό δικαίωμα τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἐπιλέγει, δέν καταλύεται ἀπό περιορισμούς, ἀλλῆλα ἀπό τήν ὑπερπροσφορά τῶν ἐπιλογῶν πού «μπλοκάρουν» τήν ἀπόφαση.

Τί συμβαίνει ὅταν ὁ ἄνθρωπος –εἴτε ἐπειδή διστάζει, εἴτε ἐπειδή δέν θέλει, εἴτε ἐπειδή δέν μπορεί– δέν παίρνει ἀποφάσεις; Κυβίει ὁ χρόνος τῆς ζωῆς, οἱ εὐκαιρίες χάνονται καί ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος «βαλτώνει». Βυθίζεται στό τέλημα τῆς στασιμότητας κι αὐτό εἶναι ὅ,τι χειρότερο, ἰδίως γιά τήν πνευματική ζωή. Φοβούμενος ν' ἀποφασίσει, οὐσιαστικά φοβᾶται τήν εὐθύνη πού ἡ ὁποία ἀπόφαση συνεπάγεται, γι' αὐτό καί ἐπιφυλάσσεται, μέ ἀποτέλεσμα νὰ μὴ συμμετέχει στήν ἴδια του τή ζωή. Τελικά, καταντᾶ παθητικά ν' ἀποδέχεται «ὅσα ἔλθουν κι ὅσα πᾶνε», καταλήγοντας ἀπλῶς θεατῆς τῆς ἱστορίας, τή στιγμή πού ἔχει πλησθεῖ γιά πρωταγωνιστής.

Ἡ προετοιμασία τῶν ἐργατῶν τοῦ Εὐαγγελίου

Ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή παρουσιάζει ἕνα ἐπεισόδιο στή μακρά

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. δ' 18-23)

Ἡ κλήση τῶν Ἀποστόλων

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς· καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβάς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

σειρά τῆς προετοιμασίας τῶν ἐργατῶν τοῦ Εὐαγγελίου. Περιγράφει τὴν κλήση τῶν πρώτων Μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων καὶ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο αὐτοὶ ἀνταποκρίθηκαν. Ἐστιάζει ὅμως στὴν ἀπάντηση τῶν μαθητῶν στὴν πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ μας νὰ τὸν ἀκολουθήσουν, ἀποσιωπώντας τὰ ὅσα προηγουμένως εἶχαν διαμειφθεῖ. Καὶ τό τί εἶχε γίνει προηγουμένως δὲν μᾶς τό λῆει τό Εὐαγγέλιο τοῦ Ματθαίου, ἀπό ὅπου ἡ σημερινή περικοπή, ἀλλῆλὰ τό Εὐαγγέλιο τοῦ Ἰωάννη, για νὰ καταφανεῖ ὅτι τὰ Εὐαγγέλια, ἂν καὶ τέσσερα καὶ γραμμένα σέ διαφορετικούς τόπους, χωρὶς δυνατότητα συνεννοήσεως τῶν συγγραφέων τους, δὲν ἀντιφάσκουν μεταξύ τους, ἀλλῆλὰ συμπληρώνουν στίς πληροφορίες τους τό ἓνα τό ἄλλο, μιᾶς πού ὁ κάθε Εὐαγγελιστής, χρησιμοποιώντας τό προσωπικό του ὕφος καὶ στοχεύοντας σέ διαφορετικό κύκλιο ἀναγνωστῶν, γράφει παρουσιάζοντας διαφορετικὴ πλευρὰ τοῦ ἴδιου προσώπου, τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ!

Τί εἶχε συμβεῖ προηγουμένως πού δὲν τό περιγράφει ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος, ἀλλῆλὰ τό καταγράφει ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης; Μετὰ τὴ Βάπτισμα τοῦ Κυρίου ἀπὸ τὸν Πρόδρομο Ἰωάννη, ὁ ἴδιος ὁ Ἰωάννης διακριτικὰ ἔσπευσε νὰ συνδέσει τοὺς μαθητὲς του μὲ τὸν Χριστό. Ἔτσι, ὑπέδειξε στὸν Ἀνδρέα καὶ τὸν Ἰωάννη νὰ ἐγκαταλείψουν τὸν ἴδιο καὶ νὰ στραφοῦν πρὸς τὸν Χριστό. Τὸν πλησίασαν τότε καὶ τοῦ ὑπέβαλαν τὴ γνωστὴ ἐρώτηση «ραββί, ποῦ μένεις;», γιὰ νὰ λάβουν τὴν ἀπάντηση ὅτι οἱ ἀλεπούδες καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἔχουν τίς φωλιές τους, ὁ ἴδιος ὅμως ὁ Χριστός δὲν ἔχει «ποῦ τὴν κεφαλὴν κλῖναι». Καὶ δόθηκε αὐτὴ ἡ ἀπάντηση γιὰ νὰ ξεκαθαρισεῖ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὅτι ἡ ζωὴ μὲ τὸν Χριστό γιὰ τοὺς Μαθητὲς καὶ Ἀποστόλους του δὲν θὰ ἦταν ζωὴ ἀνέσεων, ἀλλῆλὰ μόχθων καὶ κινδύνων. Οὐσιαστικὰ γίνεται μιὰ πρόταση καὶ ταυτόχρονα ὑπογραμμίζονται οἱ δυσκολίες. Κι ὅλ' αὐτὰ γίνονται μὲ τέτοια εἰδικρίνεια καὶ τόσο

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον ὅταν περπατοῦσε ὁ Ἰησοῦς κοντά εἰς τήν λίμνην τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς, τόν Σίμωνα, ὁ ὁποῖος ἐλέγετο Πέτρος, καί τόν Ἀνδρέαν τόν ἀδελφόν του, νά ρίχνουν δίχτυ εἰς τήν λίμνην, διότι ἦσαν ψαράδες. Καί τοὺς λέγει, «Ἐλάτε, ἀκολουθήστε με, καί θά σᾶς κάνω ψαράδες ἀνθρώπων». Αὐτοί ἐγκατέλειψαν ἀμέσως τά δίχτυα καί τόν ἀκολούθησαν. Καί ὅταν ἐπροχώρησε ἀπ' ἐκεῖ, εἶδε ἄλλους δύο ἀδελφούς, τόν Ἰάκωβον, τόν υἱόν τοῦ Ζεβεδαίου καί τόν Ἰωάννην τόν ἀδελφόν του, μέσα σέ πλοιάριον μαζί μέ τόν Ζεβεδαιόν, τόν πατέρα τους, νά ἐπισκευάζουν τά δίχτυα τους καί τοὺς ἐκάλεσε. Αὐτοί ἀμέσως ἄφησαν τό πλοιάριον καί τόν πατέρα τους καί τόν ἀκολούθησαν. Ὁ Ἰησοῦς ἐγύριζε ὁλόκληρην τήν Γαλιλαίαν καί ἐδίδασκε εἰς τās συναγωγὰς των καί ἐκήρυτε τό εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καί ἐθεράπευε κάθε ἀσθένειαν καί κάθε ἀδυναμίαν εἰς τόν λαόν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

σεβασμό στήν ἀνθρώπινη ἐλευθερία, ὥστε νά μήν ὑπάρχει ὑποψία χειραγωγῆσης τῶν Μαθητῶν, οὔτε καν ἀπόπειρα «καλοπιάσματός» τους.

Ἡ γνωριμία μέ τόν Χριστό

Τί συμβαίνει μετά; Μετά οἱ Μαθητές ἐπιστρέφουν στίς οἰκογένειές τους. Ἀσχοιοῦνται μέ τίς δουλειές τους. Ἐργάζονται γιά τόν βιοπορισμό τους. Ταυτόχρονα, ὅλ' αὐτά δουλεύουν μέσα στήν ψυχή τους. Τά συλλογίζονται, τά μετροῦν, τά σκέπτονται... Θεριεύει ὁ πόθος, ὄχι συναισθηματικά κι ἐπιπόλαια, ἀλλήλα συστηματικά κι ἐνσυνειδήτητα. Ἐχει πέσει ὁ σπόρος στό χωράφι τῆς ψυχῆς καί περιμένει τήν ὥρα πού θά βλαστήσει. Μέ ἄλλα λόγια, δημιουργεῖται στήν ψυχή ἡ ὑποδομή καί ἀναμένεται ἡ εὐκαιρία.

Καί ἡ εὐκαιρία δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν ἴδια τήν πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ μας. Τήν πρώτη φορά, χωρίς νά τοὺς διώξει, δέν τοὺς κράτησε δίπλα του, ἀλλήλα τοὺς ἔδωσε τόν χρόνο μέ ἡσυχία νά σκεφθοῦν, ὥστε ὠριμα ν' ἀποφασίσουν. Τώρα τοὺς ἀναζητᾷ ὁ ἴδιος καί τοὺς προσκαλεῖ εὐθέως. «Εὐθέως» ἀνταποκρίνονται κι αὐτοί! Ἐπιδεικνύουν, ὄχι ἕναν ἐπιφανειακό ζῆλο ἢ ἕναν ἐπιπόλαιο ἐνθουσιασμό, ἀλλήλα πίστη καί ὑπακοή. Ἀκούγοντας τό κέλευσμα τοῦ Διδασκάλου, δέν ἀναβάλλουν, οὔτε καν ἀργοποροῦν, ἀλλήλα ὡς ἔτοιμοι ἀπό καιρό, ἀφήνουν νά ἐκδηλωθεῖ καί ν' ἀνθίσει αὐτό πού ζυμωνόταν καί ἐτοιμαζόταν στήν καρδιά τους. Καί μέ πρωτοφανή ἀποφασιστικότητα ἐγκαταλείπουν τά πάντα γιά νά γίνουν «ἅλιεῖς ἀνθρώπων».

Ἡ ἔκβαση τῆς ὁποίας ἀπόφασης ἐξαρτᾶται ἀπό τήν προετοιμασία γιά τή λήψη τῆς, ἀπό τήν ὠριμότητα στήν ἐπεξεργασία τῆς, ἀπό τήν ἐμμονή στήν ἐφαρμογή τῆς. Ἡ μέθοδος τοῦ Χριστοῦ γιά νά θεμελιώσῃ μιά σταθερή ἀπόφαση

3 Ἰουλίου 2016: ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Υακίνθου μάρτυρος († 108). Ἀνατολίου Κων/πόλεως († 408), Θεοδότῃς μάρτυρος († 712), Γερασίμου τοῦ νέου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Μεγάλου Χωρίου Εὐρυτανίας († 1812).

Ἦχος: α΄ – Ἐωθινόν: Β΄ – Ἀπόστολος: Ρωμ. β΄ 10 - 16 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. δ΄ 18 - 23.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 10 Ἰουλίου, Γ΄ Μαθαίου.

Ἀπόστολος: Ρωμ. ε΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. στ΄ 22-33.

στούς Μαθητές του, εἶναι ἡ μέθοδος τῆς Ἐκκλησίας στήν πρόσκλησή της πρός τόν κάθε ἄνθρωπο γιά νά πάρει τήν ἀπόφαση τῆς συνειδητῆς πνευματικῆς ζωῆς. Ἡ γνωριμία μέ τόν Χριστό δέν μπορεῖ νά χαρακτηρίζεται ἀπό ἐπιπολαιότητα ἢ ἐπιφυλακτικότητα. Ὁ Χριστός διεκδικεῖ τήν ἐπίγνωση, τήν ὠριμότητα καί τή σταθερότητα στήν ἀπόφασή μας νά τόν ἀκολουθοῦμε.

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΧΡΗΣΤΟΥ ΣΠ. ΒΟΥΛΓΑΡΗ, Ὁμοτ. Καθηγ. Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 17X24 ἑκατ.)

Ὁ Ὁμότιμος Καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Χρῆστος Βούλγαρης, μέ τή μακρά ἐπιστημονική ἐνασχόλησή του μέ τήν ἔρμηνεία τῆς Καινῆς Διαθήκης, ὑπομνηματίζει τήν πρός Ρωμαίους ἐπιστολή τοῦ ἀποστόλου Παύλου.

Ὁ Καθηγητής προβαίνει στήν ἐξήγηση ὁλόκληρης τῆς ἐπιχειρηματολογίας τοῦ Ἀποστόλου γιά κάθε πτυχή τῆς βαθυστόχαστης σκέψης του καί τῆς ρητορικῆς του δεινότητας. Προβάλλει τήν ἐνότητα καί τήν ἱστορική ἐξέλιξη τοῦ σχεδίου τῆς Θεῆς Οἰκονομίας, πού ἀποτελεῖ τή σπονδυλική στήλη τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς.

Ἡ διάρθρωση τοῦ ἔργου εἶναι ἡ ἐξῆς: Προηγεῖται ἐκτενῆς εἰσαγωγή στήν πρός Ρωμαίους ἐπιστολή καί ἔπεται τό κείμενο μέ τόν ὑπομνηματισμό του ἀνά στίχο. Ὁλοκληρώνεται μέ τή βιβλιογραφία καί τούς σχετικούς πίνακες.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότῃς - Λειτουργητῆς: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr